

Epistola Sobornicească a doua a Sfântului Apostol Petru

1

Salutare. Chemarea și alegerea creștinilor. Slava lui Hristos. Cuvântul profeților.

¹ Simeon¹ Petru, rob și apostol al lui Iisus Hristos, către cei ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

² Har vouă și pace!, înmulțească-vi-se ele întru cunoașterea² lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru!

³ Că dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și evlavie, făcându-ne să-L cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin propria Lui slavă și prin vârtutea³ Sa,

⁴ prin care ne-a dăruit prețioase și foarte mari făgăduințe pentru ca, scăpați fiind voi de stricăciunea poftelor care

¹Simeon: o altă formă a numelui Simon. Vezi și FA 15,14.

²Termenul implică nu cunoașterea teoretică, sistematică, discursivă, ci cunoașterea directă, de la persoană la persoană.

³Vârtute: însușirea de a excela în tot ceea ce e bun, frumos și adevărat. Cuvânt românesc vechi, intrat în limbajul liturgic.

e'n lume, să deveniți părtași ai firii celei dumnezeiești.

⁵ Pentru aceasta, punându-vă întreaga sârguință, credinței voastre adăugați-i vârtutea; vârtuții, cunoștința;

⁶ cunoștinței, înfrânarea; înfrânării, răbdarea; răbdării, evlavia;

⁷ evlaviei, prietenia frățească; prieteniei frățești, iubirea.

⁸ Că dacă acestea sunt în voi și sporesc, ele nu vă vor lăsa trândavi și nici fără roadă în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

⁹ Fiindcă cel ce nu le are e un orb, un ins cu vederea scurtă⁴, care-a dat uitării curățirea păcatelor lui de-odinioară.

¹⁰ De aceea, fraților, cu atât mai mult străduiți-vă să vă faceți chemarea temeinică și alegerea, căci făcând aceasta nu veți greși niciodată.

¹¹ Fiindcă așa, cu bogăție vi se va da intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

¹² E pricina pentru care va trebui ca eu pururea să vă aduc aminte de acestea,

⁴= Miop.

cu toate că voi le știți și că sunteți în-tăriți în adevărul pe care-l aveți⁵.

13 Cred că e drept ca, atâta vreme cât sunt în acest cort⁶, să vă țin treji prin aducere aminte,

14 știind eu că degrabă îmi voi lepăda cortul, așa cum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-a arătat.

15 Dar mă voi strădui ca și după ieșirea⁷ mea să fiți în stare ca'n orice clipă să vă amintiți de aceste lucruri.

16 Fiindcă nu luându-ne după basme meșteșugite v'am făcut noi cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci pentru că noi înșine cu ochii noștri I-am văzut măreția⁸

17 atunci când, primind El de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă, un glas ca acesta I-a venit din înălțimea slavei: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit”;

18 noi suntem cei ce-am auzit glasul acesta pogorându-se din cer când eram cu El în muntele cel sfânt⁹.

19 Și cuvântul profetic îl avem mai în-tărit¹⁰, la care voi bine faceți că luați aminte ca la o făclie ce strălucește'n loc întunecos până când se va lumina de ziuă și luceafărul va răsări în inimile voastre.

20 Dar mai'nainte de toate, voi pe aceasta s'o știți: nici o profeție a Scrip-

⁵= În adevărul prezent; care e de față.

⁶Metaforă pentru trup; trupul văzut ca înveliș și adăpost al sufletului.

⁷= După ieșirea din trup.

⁸= Am fost martorii oculari ai măreției Sale.

⁹Muntele Tabor, în care s'a petrecut schimbarea la față (Petru fiind unul din cei trei apostoli prezenți).

¹⁰= Mai sigur; confirmat; adevărat (profețiile mesianice din Vechiul Testament nu mai sunt doar obiect al credinței și așteptării, ci au devenit o realitate atestată de martori oculari).

turii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia;

21 pentru că profeție nu s'a făcut niciodată din voia omului, ci purtați¹¹ de Duhul Sfânt au grăit oameni din partea lui Dumnezeu¹².

2

Profeții și învățătorii mincinoși.

1 Dar au fost în popor și profeți mincinoși, după cum și'ntre voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura erezii pierzătoare și, tăgăduindu-L chiar pe Stăpânul Care i-a răscumpărat, își vor aduce loruși grabnică pieire.

2 Și mulți le vor urma destrăbălările, iar calea adevărului va fi blasfemiată din pricina lor.

3 Și'n lăcomie vă vor înșela¹ cu vorbe prefăcute, ei, a căror osândă de mult pregătită nu zăbovește și a căror pierzare nu dormitează.

4 Că dacă Dumnezeu nu i-a cruțat pe ingerii care-au păcătuit, ci'n iad² i-a zvârlit și'n lanțuri de'ntuneric³ i-a dat să fie ținuți spre judecată;

5 și dacă n'a cruțat lumea cea veche, ci l-a păstrat numai pe Noe, al optulea

¹¹= Mânați; împinși. Verbul sugerează mișcarea vântului care suflă'n pânzele unei corăbii.

¹²Text capital asupra inspirației divine a Sfinței Scripturi. (Variantă manuscrisă: „purtați de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu”).

¹Verbul original se referă la acțiunea de a înșela pe cineva în comerț, vânzându-i mărfuri false, prezentate în vorbe tot atât de false. Textul implică și intenția ereziarhilor de a face bani pe seama celor naivi.

²Textual: în Tartar.

³Variantă manuscrisă: „în hăuri de'ntuneric” (cratere adânci și întunecoase).

ins⁴, propovăduitor al dreptății, atunci când a adus potopul peste o lume de necredincioși;

⁶ și dacă cetățile Sodomei și Gomorei le-a prefăcut în cenușă, osândindu-le la pieire și dându-le pe ele drept pildă necredincioșilor din viitor;

⁷ și dacă pe dreptul Lot l-a izbăvit, pe el, cel întristat de traiul desfrânat al celor nelegiuiți

⁸ – pentru că dreptul acesta, locuind între ei, zi de zi își chinuia sufletul său cel drept din pricina faptelor lor nelegiuite pe care le vedea și auzea –,

⁹ ”toate acestea, pentru că” Domnul știe să-i scape din încercări pe cei credincioși, iar pe cei nedrepti să-i păstreze spre a fi pedepsiți în Ziua judecății,

¹⁰ dar mai ales pe cei ce’ntru pofta spurcării lor i se supun cărnii⁵ și disprețuiesc Domnia Cerească⁶. Îndrăzneți, îngâmfați, ei nu se cutremură să blasfemieze Slăvile⁷,

¹¹ în timp ce îngerii, deși sunt mai mari în tărie și’n putere, nu aduc împotrivă-le judecată blasfemiatoare în fața Domnului.

¹² Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, din fire făcute să fie prinse și nimicite, blasfemiind ceea ce nu cunosc, întru stricăciunea lor vor și pieri,

¹³ luându-și plata nedreptății din propria lor nedreptate. Ei cred că e o plăcere aceea de a se desfăta în fiecare zi;

⁴În sensul: al optulea supraviețuitor al potopului. Referire probabilă la faptul că Noe a fost ultimul din cei opt care au intrat în corabie (Fc 7, 13; 1 Ptr 3, 20).

⁵Literal: umblă potrivit cărnii.

⁶Literal: Suprema Suveranitate.

⁷Adică: slăvitele înălțimi ale îngerilor.

pete și ocară sunt cei ce’n rătăcirile lor își fac o plăcere din a se ospăta cu voi la agapele⁸ voastre;

¹⁴ avându-și ochii plini de desfrânare și nesățioși de păcat, ei amăgesc sufletele cele nestatornice; inima lor e deprinsă la lăcomie; fii ai blestemului!

¹⁵ Părăsind calea cea dreaptă, au rătăcit și au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor⁹, care a iubit plata nedreptății,

¹⁶ dar a primit muștrare pentru călcarea lui de lege; că dobitocul necuvântător pe care era călare a cuvântat cu glas omenesc și a oprit nebunia profetului.

¹⁷ Aceștia sunt izvoare fără apă și neguri purtate de vifor, cărora întunericul beznelor le-a fost păstrat.

¹⁸ Că rostind ei vorbe mari și găunoase, cu poftele trupului îi momesc la desfrânări pe cei care de-abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.

¹⁹ Le făgăduiesc libertate în timp ce ei înșiși sunt robii stricăciunii; fiindcă ceea ce te biruie, aceea te și stăpânește.

²⁰ Că dacă ei, după ce prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru au scăpat de’ntinările lumii, se’ncurcă din nou în ele și sunt învinși, starea lor de pe urmă a devenit mai rea decât cea dintâi.

²¹ Fiindcă mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății decât, după ce au cunoscut-o, să se’ntoarcă de la sfânta poruncă ce li se încredințase.

²² Cu ei s’a întâmplat adevărul zicătorii: Câinele la vărsătura lui se’ntoarce și: scroafa spălată se tăvălește’n mocrilă.

⁸Agape: mesele frățești ale creștinilor.

⁹Variantă: Beor. Despre istoria lui Balaam vezi Nm 22-24.

3

Făgăduința venirii Domnului.

¹ Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v'o scriu; în amândouă vă trezesc în amintire¹ judecata limpede,

² ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai'nainte grăite de sfinții profeți și de porunca Domnului și Mântuitorului, dată prin apostolii voștri.

³ Mai întâi pe aceasta trebuie s'o știți: că'n zilele cele de apoi vor veni cu batjocură batjocoritori care vor trăi după poftele lor

⁴ și vor zice: Unde este făgăduința venirii „Lui”? că de când au adormit părinții², toate rămân așa ca de la'nceputul zidirii...

⁵ Fiindcă ei se fac a nu ști că, la cuvântul Domnului, cerurile erau de demult și că pământul s'a închegat din apă și prin apă,

⁶ că prin ele³ a pierit lumea de atunci, înecată de apă.

⁷ Cât despre cerurile și pământul de acum, ele prin același cuvânt sunt ținute și păstrate pentru focul din Ziua Judecății și a pieirii oamenilor necredincioși.

⁸ Dar pe aceasta una să n'o uitați, iubiților: o singură zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi⁴.

¹= Procesul de a readuce în amintire lucruri știute, dar care între timp au fost contaminate de confuzii.

²= Creștinii din prima generație, adormiți fără să fi văzut Ziua Domnului, pe care și ei o crezuseră iminentă.

³= Prin ape (cele de deasupra și cele dedesubt).

⁴Citat din Ps 89, 4, prin care problema Paru-

⁹ Domnul nu întârzie cu făgăduința Sa, după cum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung-rabdă pentru voi, nevrând El ca vreunul să piară, ci ca toți să ajungă la pocăință.

¹⁰ Dar Ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiiile arzând se vor desface și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui.

¹¹ Dacă acestea toate astfel se vor desființa, cât de mare e trebuința ca voi să umblați întru viață sfântă și'n cucernicie,

¹² așteptând și grăbind venirea Zilei Domnului, din pricina căreia cerurile, luând foc, se vor nimici, iar stihiiile, aprinse, se vor topi!

¹³ Dar noi, potrivit făgăduințelor Lui, așteptăm ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea.

¹⁴ Pentru aceea, iubiților, de vreme ce voi pe acestea le așteptați, străduiți-vă să fiți aflați de El fără prihană și fără vină, în pace,

¹⁵ iar îndelungă-răbdarea Domnului nostru socotiți-o mântuire, așa cum și iubitul nostru frate Pavel v'a scris după înțelepciunea dată lui,

¹⁶ cum vorbește el despre toate acestea în epistolele sale, în care sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc – ca și pe celelalte Scripturi – spre a lor pierzare.

¹⁷ Așadar, iubiților, cunoscându-le voi de mai'nainte pe acestea, păziți-vă ca nu cumva, târâți de rătăcirea nelegiuitorilor, să cădeți din întărirea voastră;

siei (Venirii Domnului) e tratată radical: ea nu poate fi calculată după criteriile și dimensiunile omenești, ci exclusiv după acelea ale lui Dumnezeu.

¹⁸ ci creșteți în harul și'n cunoașterea Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Lui fie-I slava: și acum, și'n ziua veacului⁵! Amin.

---

⁵Ziua veacului: veșnicia.